

Sygn. akt III AUz 36/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Iwona Krzeczowska – Lasoń (spraw.)

Sędziowie: SA Małgorzata Gerszewska

SA Lucyna Ramlo

po rozpoznaniu dnia 17 marca 2014 r. w G., na posiedzeniu niejawnym

w sprawie D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Bydgoszczy

o składki

zażalenia D. K. na postanowienie Sądu Okręgowego – VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy z dnia 29 października 2013 r., sygn. akt VI U 5356/12

postanawia :

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 października 2013 r. Sąd Okręgowy – VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy odrzucił apelację D. K. od wyroku Sądu Okręgowego – VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy z dnia 1 sierpnia 2013 r., sygn. akt VI U 5356/12.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawca został wezwany do uzupełnienia apelacji poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia i wniesienie opłaty, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia apelacji. Wezwanie do usunięcia braków apelacji zostało doręczone wnioskodawcy dnia 23 września 2013 r. Opłata od apelacji została w prawidłowej wysokości w zakreślonym terminie. Wnioskodawca nie usunął braków we wskazanym terminie poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia. Nieuzupełnienie przez wnioskodawcę braków formalnych apelacji skutkowało odrzuceniem apelacji.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca wniósł o jego uchylenie. W uzasadnieniu skarżący podniósł, że sprawa, której przedmiotem jest roszczenie o uchylenie decyzji nie ma charakteru majątkowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, aczkolwiek z innych przyczyn niż wskazane w zażaleniu.

Przepis art. 368 k.p.c. określa niezbędne elementy konstrukcyjne apelacji, stanowiąc w § 2, że w sprawach o prawa majątkowe należy oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia przy odpowiednim zastosowaniu reguł określonych w art. 19-24 i 25 § 1 k.p.c. W razie stwierdzenia braków formalnych pisma procesowego zawierającego apelację strona zostanie wezwana do jego uzupełnienia lub poprawienia w wyznaczonym terminie (terminie sądowym) pod rygorem odrzucenia apelacji (art. 130 § 1 w zw. z art. 370). Po bezskutecznym upływie terminu sąd odrzuci apelację.

Istotne jest zatem rozważenie kwestii, czy wezwanie do uzupełnienia apelacji przez określenie wartości przedmiotu zaskarżenia było niezbędne dla nadania jej biegu. Określenie wartości przedmiotu sporu i wartości przedmiotu zaskarżenia spełnia kilka funkcji. Przede wszystkim służy ono stwierdzeniu właściwości rzeczowej sądu oraz dopuszczalności skargi kasacyjnej, ale także ma na celu ustabilizowanie przedmiotu sporu i zakresu zaskarżenia dla eliminacji możliwości dowolnego ich określania w poszczególnych stadiach procesu dla potrzeb dopuszczalności zaskarżenia (skargi kasacyjnej) oraz ponoszenia kosztów procesu (ich rozliczenia między stronami). Te funkcje są spełniane także przez oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacji i dotyczą również spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych. Dlatego też w art. 368 § 2 k.p.c. w sposób jednoznaczny wprowadzono obowiązek oznaczenia w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o prawa majątkowe, wypełnienie którego powinno być egzekwowane na odpowiednim etapie postępowania (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2003 r., III PZP 10/03, OSNP 2004 nr 3, poz. 43 i z dnia 7 lipca 2005 r., II UZP 7/05, OSNP 2005 nr 24, poz. 396 oraz postanowienie z dnia 30 stycznia 2003 r., I PK 268/02, Monitor Prawa Pracy - wkładka z 2004 r. nr 9, poz. 10).

Należy zauważyć, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że możliwe jest specyficzne oznaczenie przedmiotu zaskarżenia w apelacji, tak aby nie budziła ona żadnych wątpliwości. Dotyczy to sytuacji, gdy żądanie dotyczyło zasądzenia konkretnej kwoty pieniężnej (przyznania świadczenia w określonej kwocie pieniężnej). W takim przypadku apelacja zaskarżająca w całości wyrok sądu pierwszej instancji orzekający o całości żądania, w której nie oznaczono wartości przedmiotu zaskarżenia, nie jest dotknięta brakiem uniemożliwiającym nadanie jej prawidłowego biegu w rozumieniu art. 130 § 1 k.p.c. (por. postanowienie z dnia 15 września 2000 r., I PZ 58/00, OSNP 2002 nr 9, poz. 214).

Nie budzi wątpliwości Sąd Apelacyjny, że rozpatrywana sprawa z uwagi na jej przedmiot - o składki - jest sprawą o prawa majątkowe. Wartość przedmiotu zaskarżenia w rozpatrywanej sprawie stanowi wysokość składek określona w decyzji wymiarowej, tj. decyzji określającej wysokość zobowiązania składkowego.

Z akt sprawy VI U 5356/12 wynika, że odwołanie wnioskodawcy zostało oddalone, pośrednio z odwołania i apelacji wynika, że wnioskodawca wywodzi, że nie powinien być zobowiązany do zapłaty składek co do zasady i wysokości, jaką ustalił pozwany w zaskarżonej decyzji. Tak więc wartość przedmiotu zaskarżenia w rozpatrywanej sprawie stanowi wysokość składek określona w decyzji wymiarowej, tj. decyzji określającej wysokość zobowiązania składkowego z należnymi odsetkami tj. kwota 100.730,86 zł.

Brak precyzyjnego wskazania przez skarżącego wartości przedmiotu zaskarżenia nie powinien tamować mu drogi odwoławczej, bowiem dopuszczalność apelacji nie jest, odmiennie niż w skardze kasacyjnej, ograniczona wartością przedmiotu zaskarżenia.

Reasumując Sąd Apelacyjny uznał, że skoro ze środka odwoławczego w sposób dostatecznie zrozumiały wynika, że wnioskodawca nie jest usatysfakcjonowany oddaleniem odwołania i zaskarża wyrok w całości, a inne dowody (decyzja określając wymiar składek wraz z należnymi odsetkami na kwotę 100.730,86 zł) wskazują o jaką kwotę mu chodzi, to brak umiejętności precyzyjnego wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacji nie może sam przez się przesądzać o odrzuceniu tego środka.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny, stosownie do art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.